ادامه از صفحه ۵

منابع ۱۰ سال یارانه نقدی دود شد

از کل مغایرت گمرکی ۲.۱ میلیارد دلاری سال ۲۰۰۱ میلادی، اقلام صادراتی غیرنفتی، ۵۴ درصد آن مربوط به مواد اولیه و واسطه‌ای، ۳۴ درصد برای کالاهای مصرفی و ۱۱ درصد برای مواد غذایی است که هر چند این مغایرت‌ها برای مواد غذایی و کالاهای مصرفی تا حدی توجیه‌پذیر بوده است، اما برای مواد اولیه و واسطه‌ای، جای تحقیق دارد.

قاچاق وارداتی و صادراتی:

در سال‌های اخیر میزان قاچاق به کشور ۲۰ میلیارد دلار اعلام شده است؛ بنابراین با توجه به ارزش واردات سالانه رسمی بین ۵۰ تا ۶۵ میلیارد دلار، ارزش واردات قاچاق در حدود یک‌سوم واردات رسمی است. با توجه به نقش امارات متحده عربی در قاچاق گسترده کالا به کشور، درصورتی‌که قاچاق امارات به ایران حداقل به میزان ۱۰ درصد ارزش واردات رسمی باشد، در مجموع در دهه ۸۰، قاچاق ورودی به کشور از طریق امارات، حداقل ۴۱ میلیارد دلار بوده است. در کنار قاچاق ورودی، قاچاق خروجی سوخت هم به میزان درخور توجهی صورت می‌گیرد که عواید و ارز آن صرف قاچاق کالاهای مصرفی می‌شود. باجمع بندی این موارد، در دهه ۸۰ مجموع تجارت سیاه با امارات ۱۲۷ میلیارد دلار بوده است که ارزش روز آن بالغ بر ۴،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (چهارکوادریلیون ریال یا ۴۰۰ هزار میلیارد تومان) است که سرانه آن به ازای هر نفر، بیش از پنج میلیون تومان بوده و معادلِ پرداخت ۱۰ سال یارانه نقدی به همه مردم کشور است. این تجارت سیاه با توجه به بروز گسترده فساد و تخلفات اداری، بانکی و گمرکی، اختلاس و ارتشا، تقلب، قاچاق، پرداخت‌نکردن مالیات، دورزدن قوانین، پول‌شویی و رانت‌جویی، منشأ مهم تزریق پول کثیف به اقتصاد به‌شمار می‌رود. این پول کثیف از مسیرها و از معاملاتی کسب می‌شود که مجرمانه و غیرقانونی‌اند و ثبت و گزارش نمی‌شوند؛ بنابراین هیچ‌گونه نظارتی بر آنان نیست و ورود آن به اقتصاد تبعات به‌مراتب نامطلوبی را در پی داشته است. این نقدینگی کلان با گردش غیررسمی در چرخه‌های عملیات سفته‌بازانه و دلالی چندین برابر شد که ثروت‌های بادآورده‌ای را برای گروه‌های ذی‌نفع به همراه داشت، اما اثرات مخرب آن بر اقتصاد کشور، به‌آسانی ترمیم نخواهد شد. گفتنی است بین نیمه‌های اول و دوم دهه ۸۰، تفاوت معنی‌داری در نسبت تجارت سیاه به تجارت عادی مشاهده نمی‌شود. به عبارت دیگر این معضل وجود داشته و با افزایش درآمدهای ارزی، میزان آن بالا رفته است. این فاجعه تجاری و مالی که در سطح جهان نظیر و مانندی برای آن نمی‌توان یافت، به دلیل عطش بیش‌ازحد دولت‌ها برای صرف ارزهای نفتی بود که خواسته یا ناخواسته، دانسته یا نادانسته، منجر به مهیاسازی شرایط لازم برای وقوع هرگونه تخلف وارداتی شد. سیاست تثبیت نرخ ارز (که به مفهوم همانندسازی شرایط اقتصادی کلان حاکم بر کشور با اقتصاد جهانی برخلاف تفاوت‌های موجود در میزان قدرت مولد اقتصادی/تورم/ سود تسهیلات بانکی و سایر پارامترهاست)، بی‌تردید منجر به خلق رانت شده و زمینه را برای بروز فساد و تخلفات فراهم می‌کند. اگر نرخ ارز با قدرت درآمدهای نفتی و بدون توجه به افزایش مستمر هزینه‌های تولید داخلی، تثبیت نمی‌شد یا به عبارت دیگر به کالاهای وارداتی سوبسید تعلق نمی‌گرفت، هیچ‌گاه امکان تزریق درآمدهای نفتی به بدنه اقتصاد کشور با واردات گسترده کالاهای مصرفی فراهم نمی‌شد. شاید برای برخی اقلام محدود وارداتی، واردات از امارات به صرفه باشد، اما با توجه به افزایش درخور توجه هزینه‌ها، هیچ توجیهی برای صادرات مجدد محموله‌های بزرگ تجاری از این کشور به ایران وجود ندارد. در سال‌های اخیر، رابطه بازرگانی، یک‌طرفه، با تراز تجاری به‌شدت منفی و به زیان ایران بوده است. همچنین برای صادرات به امارات، بر کلیه مدارک ارائه‌شده باید به جای واژه (Persian Gulf) از واژه معجول (Arabic Gulf) استفاده شود که موجب وهن ملی است. در امارات جامعه ایرانی فعالی وجود دارد؛ حدود ۱۰ هزار شرکت کوچک و بزرگ در این کشور به ثبت رسیده‌اند و سخن از بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری ایرانیان در دوبی است. صرف‌نظر از بسیاری از ایرانیان توانمند و شریف مقیم دوبی، هر چند آزادی و امنیت کسب‌وکار، مهم‌ترین علت مهاجرت و اقامت ایرانیان عنوان می‌شود، اما واقعیت امر این است که رانت‌ها و منافع کلان حاصل تجارت غیرقانونی با ایران بوده که بسیاری را به این بندر کشانده است. اگر درآمدهای نفتی و حجم بزرگ تجارت سیاه با دوبی نبود، آیا ایرانیان در این سطح وسیع در دوبی حضور داشتند و چه سهمی از تجارت ایرانیان مقیم دوبی، با کشورهای دیگر به جز ایران، صورت می‌گیرد؟ چه منافع ملی‌ای از سرازیرکردن میلیاردها دلار سرمایه‌ای که باید صرف ساختن کشور شود، به امارات، وجود دارد. آن‌هم کشوری که کمتر در برابر ایران حسن نیت داشته و در سطح جهانی و روابط منطقه‌ای نیز مانند عمان همراهی که هیچ، حتی با پیوستن آشکارا و پنهان به ائتلاف‌های ضدایران و ایجاد تنش‌های انحرافی، مانند طرح ادعاهای کذب مالکیت بر سه جزیره ایرانی، از ضدیت کوتاهی نمی‌کند.

عکس: EPA

نیویورک‌تایمز از استراتژی جدید ائتلاف بین‌المللی علیه داعش خبر داد

«رقه» زیر آتش

هیچ راه‌حل ساده‌ای گره‌گشای یک بحران پیچیده نیست؛ راستی که این گزاره حداقل درباره بحران سوریه ثابت شده است. جبهه‌های مختلف درگیری و بازیگران رنگ‌به‌رنگ داخلی و خارجی از یک‌سو، پیش‌بینی آینده این بحران را دشوار کرده و از سوی دیگر امید پایان‌یافتن جنگ را دست‌کم در کوتاه‌مدت برباد داده است. حملات هوایی ائتلاف به رهبری آمریکا که آخرین استراتژی قدرت‌های غربی و منطقه‌ای برای مهار داعش و دیگر گروه‌های تروریستی حاضر در سوریه بود هم، نه از کمیت این گروه‌ها کاسته و نه به افول کیفیت عمل آنها منجر شده. ظهور داعش اگرچه دشمن مشترکی برای هم‌پیمانان و مخالفان «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، پدید آورد، اما هرکدام از این کشورها بر پایه منافع خود وارد این کارزار شدند و بر پیچیدگی ابعاد این بحران افزودند.

حضور نظامی اخیر روسیه در سوریه و آغاز عملیات هوایی جنگنده‌های روسیه در روز ۳۰ سپتامبر، یکی دیگر از اقداماتی بود که جنگ با داعش را وارد فاز جدیدی کرد. اگرچه روسیه هدف خود را مهار گروه‌های تروریستی و جلوگیری از ورود نیروهای چچنی داعش به روسیه عنوان کرده، اما کیست نداند دلایل ورود نظامی مسکو به جنگ سوریه متنوع‌تر و فراتر از اینها است. اما مداخله نظامی روسیه در سوریه همان‌طور که انتظار می‌رفت، با واکنش سریع مقامات کشورهای غربی و به‌ویژه آمریکا روبه‌رو شد و حالا بسیاری پیش‌بینی می‌کنند این اقدام، بحران سوریه را به محل نزاع مسکو و واشنگتن بدل می‌کند.

استراتژی جدید واشنگتن

پس از انتقادات آمریکا و دیگر اعضای ائتلاف علیه داعش از روسیه، پاسخ عملی واشنگتن به عملیات هوایی روسیه، ترسیم استراتژی جدیدی علیه داعش بود. روز گذشته روزنامه «نیویورک‌تایمز» با انتشار گزارشی از آمادگی کشورهای عضو ائتلاف علیه داعش برای بازکردن جبهه جدیدی در مبارزه با این گروه تروریستی خبر داد. آن‌طور که نیویورک‌تایمز به نقل از مقامات دولتی و نظامی آمریکا گزارش داده، هدف از این استراتژی جدید تحت فشار قراردادن «رقه»، پایتخت خودخوانده داعش، است. به گفته مقامات نظامی، «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، برای اولین‌بار به پنتاگون دستور داده مستقیما مهمات نظامی و اسلحه در اختیار مخالفان سوری قرار دهد. بر پایه این گزارش، افزایش حملات هوایی نیروهای ائتلاف از پایگاه هوایی ترکیه نیز از سوی اوباما توصیه شده است، هرچند همچنان جزئیات مهمی در این‌باره منتشر نشده است. گزارش نیویورک‌تایمز حاکی از آن است به‌زودی سه تا پنج هزار نیروی عرب در کنار ۲۰ هزار پیشمرگه کرد با پشتیبانی هوایی ده‌ها جنگنده نیروهای ائتلاف، شهر رقه، پایتخت غیررسمی داعش را زیر فشار و حملات خود قرار خواهند داد. در این طرح، قطع راه‌های تدارکاتی داعش نیز پیش‌بینی شده است. طبق این استراتژی جدید، مخالفان سوری به سمت مرز ترکیه و سوریه پیش می‌روند تا خطوط تدارکاتی داعش را قطع کنند. اگرچه اجرائی‌شدن این استراتژی جدید چند روز بعد از شروع عملیات نظامی روسیه در سوریه، آغاز می‌شود، اما جبهه جدید به رهبری آمریکا بسیار دورتر از حوزه عملیات هوایی روسیه در غرب سوریه است. به گفته مقامات آمریکایی، عملیات هوایی روسیه بیشتر بر گروه‌های مخالف رئیس‌جمهوری سوریه متمرکز بوده و فقط در موارد اندکی مواضع داعش را هدف قرار داده است. به گفته مقامات دولتی، باراک اوباما، در جلسه پنجشنبه گذشته خود با اعضای شورای امنیت ملی آمریکا، از ایده پیشروی مبارزان کرد و عرب به سمت رقه با پشتیبانی هوایی جنگنده‌های ائتلاف حمایت کرده است. آن‌طور که این مقامات آمریکایی گفته‌اند، شاخه عربی این نیروهای زمینی که «ائتلاف عرب‌های سوری» نامیده می‌شود، شامل ۱۰ تا ۱۵ گروه عرب است که تعداد آنها به پنج‌هزار نفر می‌رسد. این نیروهای عرب در کنار ۲۵ هزار نیروی کرد در شمال شرقی سوریه می‌جنگند؛ امری که احتمالا چندان به مذاق ترکیه، هم‌پیمان منطقه‌ای آمریکا، خوش نمی‌آید. ترکیه از یک‌سو مخالف پشتیبانی آمریکا از کردهای سوریه است و از سوی دیگر، بارها از عملیات نظامی روسیه در سوریه انتقاد کرده است.

احضار سفیر روسیه در ترکیه

در تازه‌ترین مورد کار از انتقاد نیز گذشت و ترکیه رسما به خاطر نقض حریم هوایی کشورش از سوی جنگنده‌های روسی، سفیر روسیه در ترکیه را احضار کرد. وزارت خارجه ترکیه روز گذشته اعلام کرد هواپیماهای ترکیه در مرز سوریه یک جنگنده روسی را که وارد خاک این کشور شده بود مجبور به خروج از حریم هوایی خود کرده‌اند. به گزارش رویترز، وزارت خارجه ترکیه گفته است نقض حریم هوایی این کشور سه روز پیش‌تر (روز شنبه) صورت گرفته است. در پی این نقض، ترکیه سفیر روسیه در آنکارا را نیز احضار کرده و اعتراض شدید خود را به او ابلاغ کرده است. بنا بر این گزارش، دولت ترکیه نسبت به تکرار چنین اقدامی به روسیه هشدار داده و گفته است مسکو در پی چنین اقدامی، خود مسئول حوادث ناخواسته خواهد بود.

فرستاده اتحادیه اروپا به روسیه

خاویر بتل، نخست‌وزیر لوکزامبورگ، به‌عنوان فرستاده اتحادیه اروپا قرار است با مقامات روسی درباره همکاری‌های روسیه و این اتحادیه گفت‌وگو کند. به گفته مقامات کرملین، همکاری و هماهنگی نیروهای ائتلاف و جنگنده‌های روسی، محور اصلی مذاکرات است. (اسپوتنیک)

تعهد پوتین

پترو پوروشنکو، رئیس‌جمهوری اوکراین، تأکید کرد «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، متعهد شده تا از جدایی‌طلبان شرق اوکراین بخواهد انتخابات برنامه‌ریزی‌شده در مناطق تحت کنترل شورشی‌ها را لغو کنند. قرار است انتخابات محلی پاییز برگزار شود. (رویترز)

عامل ثبات خاورمیانه

دونالد ترامپ، نامزد پیشرو جمهوری‌خواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ میلادی آمریکا، تأکید کرد هیچ بحثی در این مسئله نیست اگر «معمر قذافی» و «صدام» همچنان قدرت را در لیبی و عراق به دست داشتند، خاورمیانه باثبات‌تر بود. (رویترز)

«جیسون شافتز»؛ نامزد جدید ریاست مجلس نمایندگان آمریکا

تغییر در نقاب افراط‌گرایی

دامنه مخالفت‌های جیسون شافتز، این نامزد تازه جمهوری‌خواهان در رقابت برای تصدی مقام ریاست مجلس نمایندگان، فقط به سیاست‌های داخلی دولت اوباما محدود نمی‌شود. سیاست‌های خارجه کاخ سفید و در رأس آن، مسئله توافق هسته‌ای با ایران، همواره یکی از محل‌های جدال او در کمیته نظارت و اصلاح دولت بوده است که در آستانه سفر ماه مارس بنیامین نتانیاهو به ایالات متحده و سخنرانی او در کنگره، بیش از هروقت دیگری آشکار شد. او که یک روز پیش از سخنرانی نتانیاهو در برنامه زنده تلویزیونی در شبکه سی‌ان‌ان ظاهر شده بود، مدعی شد دولت اوباما رویکرد نادرستی نسبت به برنامه هسته‌ای ایران اتخاذ کرده و به جای امضای احتمالی توافق‌نامه، باید در حمله‌ای پیش‌دستانه، تأسیسات هسته‌ای آن کشور را نابود کند. او ضمن اشاره به آنکه بزرگ‌ترین تهدید پیش‌روی جهانیان، احتمال دسترسی ایران به سلاح اتمی است، تأکید کرد ایالات متحده باید از موضع قدرت وارد مذاکرات می‌شد و تن به مماشات نمی‌داد.

تنها دو روز تا رأی‌گیری جمهوری‌خواهان برای تعیین رئیس‌جدید این حزب در مجلس نمایندگان ایالات متحده باقی است، اما این بدان‌معنا نیست که می‌توان با خیال راحت تریبون سخنگویی را ازپیش سهم رهبر اکثریت مجلس نمایندگان دانست. قانون‌گذاران جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان ایالات‌متحده در حالی روز پنجشنبه آینده نامزد حزبی خود برای تصدی این مقام را انتخاب خواهند کرد که توانایی کوین مک‌کارتی، رهبر اکثریت مجلس و مهم‌ترین نامزد این حزب، در انتقال تمام‌وکمال پیام جمهوری‌خواهان، هنوز مهم‌ترین سؤال پیش‌روی آنان است. درنتیجه جای تعجب نیست حالا که استعفای جان بینر، رئیس‌پیشین مجلس نمایندگان، به چیزی جز عدم‌اعتماد طیف محافظه‌کاران جمهوری‌خواه و لزوم تغییر در ساختار رهبری این حزب تعبیر نشده است، چهره‌هایی جدید شانس خود را برای تصرف تریبون جمهوری‌خواهان بیازمایند. جیسون شافتز، نماینده ۴۸ساله ایالت یوتا، یکی از این جمهوری‌خواهان است که در آخرین روزهای باقی‌مانده پا به عرصه رقابت با مک‌کارتی‌ای گذاشته است که از سوی بسیاری، بخشی از همان تیم آزموده‌شده و البته غیرقابل اعتماد در رهبری اکثریت جمهوری‌خواه شناخته می‌شود. شافتز که پس از تنها سه دوره حضور در مجلس نمایندگان، از ابتدای سال جاری میلادی بر کرسی ریاست کمیته نظارت و اصلاح دولت تکیه زده است، تجسم تمامی آن مؤلفه‌هایی است که جان بینر در فقدان آنان، ناچار از کناره‌گیری شد؛ مؤلفه‌هایی که البته در پرشانس‌ترین نامزد کنونی این حزب، یعنی مک‌کارتی نیز به چشم می‌خورد. رهبر اکثریت مجلس نمایندگان در حالی روز چهارشنبه و در اظهاراتی، با مرتبط‌دانستن تشکیل کمیته حقیقت‌یاب بنغازی از سوی نمایندگان جمهوری‌خواه با روند نزولی محبوبیت هیلاری کلینتون، اولین نامزد دموکرات‌ها در انتخابات آتی ریاست‌جمهوری، به شائبه سیاسی‌بودن فعالیت‌های امنیتی مجلس نمایندگان دامن زد که بلافاصله پس از آن، شافتز یکی از اولین کسانی بود که در رسانه‌های عمومی آمریکا، خواستار عذرخواهی او شد. این نماینده ایالت یوتا که خود و کمیته تحت رهبری‌اش یکی از مهم‌ترین اهرم‌های فشار جمهوری‌خواهان بر تصمیمات و اقدامات دولت اوباما، به‌ویژه سرویس‌های ناکارآمد اطلاعاتی و جاسوسی آن است، روز یکشنبه و در سخنانی در شبکه تلویزیونی فاکس، با انتقاد از مک‌کارتی به عنوان گماشته‌ای که سوار بر موج نارضایتی محافظه‌کاران شده، از نامزدی خود برای تصدی پست ریاست مجلس نمایندگان خبر داده و اعلام کرد نباید با ارتقای خودکار تیم کنونی رهبری، به سودای تغییر در صف جمهوری‌خواهان پشت کرد. او در حالی خود را نماینده تمامی آن آمریکایی‌هایی دانست که با رأی اعتماد به بزرگ‌ترین اکثریت جمهوری‌خواهان در مجلس نمایندگان، خواستار گسترش دامنه مبارزات تا مجلس سنا و کاخ ریاست‌جمهوری و نه تداوم وضع موجود شده‌اند که به اذعان او، مک‌کارتی همچنان از بیشترین شانس برای کسب پشتیبانی اکثریت جمهوری‌خواهان مجلس نمایندگان برخوردار است؛ حتی اگر در ادامه و با نظر به مخالفت نزدیک به ۵۰ نماینده محافظه‌کار از مجموع ۲۴۶ نماینده جمهوری‌خواه، کار دشواری در کسب حداقل ۲۱۸ رأی لازم برای تصدی مقام ریاست این مجلس داشته باشد.

کردها و مسیر دشوار راهیابی به پارلمان

محمدعلی دستمالی: یکی از شگفتی‌های انتخابات هفتم ژوئن ترکیه، این بود که «حزب دموکراتیک خلق‌ها» (HDP) از نهادهای اقماری حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک)، با کسب ۱۳ درصد از آرا، توانست ۸۰ کرسی از ۵۵۰ کرسی مجلس را به دست آورد. این حزب در سال ۲۰۱۱ کمتر از هفت درصد از آرای مردم را به دست آورده و ناچار شده بود به خاطر دورزدن قانون انتخاباتی ضرورت گذر از حدنصاب ۱۰ درصدی، نامزدهای خود را به صورت مستقل وارد کارزار انتخاباتی کند و فهرست حزبی ارائه ندهد.

پیروزی بزرگ سیاست‌مداران کُرد وابسته به پ‌ک‌ک، سروصدای زیادی به‌پا کرد و نه‌فقط موجب آن شد حزب دموکراتیک خلق‌ها به‌عنوان یک قدرت پیشرو و اثرگذار، اذهان را به سوی خود جلب کند، بلکه شکست سنگینی را بر حزب «عدالت و توسعه» (AKP) متحمل کرد و از آنجایی که شاگردان اوجالان، کرسی‌های جدید خود را در استان‌های کردنشین جنوب و جنوب‌شرقی و همچنین در استانبول، از چنگ نامزدهای حزب «داوودواوغلو» نخست‌وزیر ترکیه بیرون آوردند، نتایج به‌گونه‌ای رقم خورد که حزب عدالت و توسعه نتوانست به‌تنهایی کابینه تشکیل دهد. بخش مهمی از کردهای ترکیه در انتخابات امسال تغییر مسیر دادند و به جای آنکه مانند سابق از حزبی حمایت کنند که به دست اردوغان و همراهان او تأسیس شده، به حزب دموکراتیک خلق‌ها رأی دادند. علاوه‌براین، تقریبا در همه استان‌های ترک‌نشین ترکیه نیز بین نیم تا پنج درصد از ترک‌ها رأی خود را به‌نفع حزب دموکراتیک خلق‌ها، به صندوق انداختند، چراکه این حزب که از برادری کُرد و ترک و ضرورت پایان‌دادن به جنگ و درگیری حرف می‌زد، سران آن، در جریان مذاکرات صلح بین دولت و پ‌ک‌ک نقش مهمی بر عهده گرفته و با دولت، «عبدالله اوجالان» و سران پ‌ک‌ک، بارها دیدار و گفت‌وگو کردند.

اما چه شد این پیروزی بزرگ و شگفتی‌ساز، نتوانست مانع از آن شود که ترکیه به خانه اول بازگردد؟ برخی از تحلیلگران بر این باورند ازآنجایی‌که کردها به داوودواوغلو و یاران او رأی ندادند، دولت درصدد انتقام انتخاباتی برآمد تا آنها را سر جایشان بنشاند. اما واقعیت این است پیش از آغاز بمباران مواضع پ‌ک‌ک از سوی نیروی هوایی ترکیه، سران این حزب، بارها دولت را تهدید به جنگ کرده و از مردم خواستند تا با حفر سنگر، تونل و تأمین سلاح، امنیت مناطق خود را تضمین کنند. همچنین ده‌ها نفر از نوجوانان و جوانان نقاب‌پوش در محلات شهرهای مختلف، به نام «جوانان مدافع میهن» (YDGH)، توسط پ‌ک‌ک مسلح شدند و زمانی که دو افسر پلیس در خانه‌های آنان و در برابر چشم اعضای خانواده توسط افراد پ‌ک‌ک کشته شدند، دولت عزم خود را جزم کرد که مواضع پ‌ک‌ک را بمباران کند.

پ‌ک‌ک در حمله به پاسگاه‌ها و پایگاه‌ها، ضعیف عمل کرد و به‌همین‌دلیل به مین‌گذاری در جاده‌ها و مسیرهای مواصلاتی روی آورد و صدها خودرو و ده‌ها ساختمان و تأسیسات برق را نیز به آتش کشید و درهمین‌حال، تلاش کرد در شهرهای کوچکی مانند «نسیبین» در استان «ماردین» و «جیزره» در استان «شرناخ»، خودمختاری یا خودگردانی اعلام کند، اما این پروژه شکست خورد و حتی «صلاح‌الدین دمیرتاش»، رهبر آن، نیز حاضر نشد مشروعیت چنین اقدامی را تأیید کند. او اعلام کرد روی‌آوردن به سوی خودگردانی، اقدامی دموکراتیک است و چنین چیزی باید در یک روند سیاسی، اجرائی شود و نه با استفاده از زور سلاح.

در شرایط کنونی، حزب دموکراتیک خلق‌ها در دشوارترین شرایط تاریخ فعالیت سیاسی رسمی و قانونی کردها در تاریخ معاصر ترکیه قرار گرفته است. این حزب از یک‌سو از طرف دولت زیر فشار بوده و رهبران آن به تبعیت از دستورات پ‌ک‌ک متهم می‌شوند و از دیگر سو، پ‌ک‌ک نیز حاضر نیست ابتکار عمل و قدرت تصمیم‌گیری را به نمایندگان کُرد واگذار کند. درنتیجه، حتی اگر دمیرتاش و یاران او، بازهم بتوانند ۸۰ کرسی قبلی را به دست بیاورند، دولت و پ‌ک‌ک، به آنها اجازه عرض‌اندام نخواهند داد. اگر حزب عدالت و توسعه، ۲۷۶ کرسی به دست آورده و به‌تنهایی، دولت را تشکیل دهد، حزب دموکراتیک خلق‌ها و دیگر نهادهای سیاسی وابسته به پ‌ک‌ک، در ترکیه و سوریه در شرایط سختی قرار خواهند گرفت و ترکیه به چیزی کمتر از خلع‌سلاح کامل پ‌ک‌ک، رضایت نخواهد داد.

رویداد

انهدام «طاق‌نصرت» در پالمیرا

● مأمون عبدالکریم، رئیس هیأت آثار باستانی سوریه، اعلام کرد منابع محلی منهدم‌شدن بنای «طاق‌نصرت» در شهر پالمیرا را که یکی از مراکز اصلی باستانی در این شهر محسوب می‌شود، تأیید کرده‌اند. به گزارش رویترز، این بنای باستانی حدود دوهزار سال قدمت داشت و ساخت آن به دوره رومانی بازمی‌گشت. به گفته عبدالکریم، داعش چند هفته پیش در طاق‌نصرت بمب‌گذاری کرده بود. این گروه اخیرا تعداد زیادی از مراکز باستانی در شهر پالمیرا را منهدم و میراث باستانی این شهر را سرقت کرده است.

بمباران نوار غزه توسط جنگنده‌های اسرائیلی

● جنگنده‌های اسرائیلی مناطق مختلف نوارغزه را بمباران کردند. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از خبرگزاری «معا»، جنگنده‌های ارتش اسرائیل صبح دوشنبه پایگاه‌های وابسته به گردان‌های قسام شاخه نظامی جنبش حماس را بمباران کردند. به تلفات این حملات اشاره‌ای نشده است اما گفته می‌شود موجی از نگرانی در میان شهروندان ساکن نوارغزه به‌ویژه زنان و کودکان ایجاد شده است. در یکی از این حملات پایگاه «بدر» در جنوب غزه بمباران شد. رژیم صهیونیستی در توجیه تجاوزات خود مدعی شده حملات هوایی این رژیم در واکنش به حملات موشکی گروه‌های مقاومت فلسطینی به اراضی اشغالی ۱۹۴۸ انجام شده است. درهمین‌حال، نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی ضمن تهدید به آغاز حملات «کوبنده» علیه فلسطین، دستوراتی را درباره تسریع در روند تخریب خانه‌های فلسطینی‌ها و افزایش محدودیت‌ها علیه شهروندان فلسطینی صادر کرد. «بنیامین نتانیاهو» با انتقاد شدید از بیانیه اخیر جنبش «فتح» که عامل اجرائی عملیات قدس را «قهرمان» دانسته بود، مدعی شد: این بیانیه بیش از هر چیز دیگری، بر حمایت آشکار تشکیلات خودگردان فلسطین از «تروریسم» دلالت دارد. این در حالی است آنها ازجمله میانه‌روهای تشکیلات، شریک ما در صلح هستند.

همکاری ترکیه و اروپا برای مقابله با بحران آوارگان

● یک روزنامه آلمانی از منابعی در کمیسیون اروپا و دولت آلمان نقل کرد این دو نهاد با ترکیه برنامه‌ای را برای کاهش موج مهاجران به اروپا در دست بررسی دارند. به نوشته تودیزمان، روزنامه «فرانکفورتر» درباره این برنامه نوشت: ترکیه موظف شده است از مرزهایش با یونان به عنوان خط مقدم ورود بسیاری از مهاجران به اروپا محافظت بیشتری کند. این روزنامه عنوان کرد: نیروهای ساحلی ترکیه و یونان با همکاری همدیگر و آژانس کنترل مرزی اتحادیه اروپا، عملیات گشت‌زنی را در شرق دریای اژه انجام خواهند داد و تمامی پناه‌جویان را به ترکیه بازمی‌گردانند. براساس گزارش این روزنامه، در ترکیه شش کمپ جدید با ظرفیت بیش از دو میلیون نفر و با کمک‌های مالی اتحادیه اروپا ساخته خواهد شد. از سوی دیگر، «آنگلا مرکل» صدراعظم آلمان، باوجود شمار بالای آوارگان پناه‌آورده به این کشور، پیشنهاد تغییر قانون اساسی به منظور محدودکردن مهاجرت به آلمان را رد کرد. مرکل در گفت‌وگو با شبکه رادیویی «دویچلند فونک»، گفت اغلب پناه‌جویان همچنان می‌توانند به کنوانسیون ژنو در مورد پناهندگان متکی باشند. به همین دلیل نیز قانون اساسی آلمان در این زمینه تغییر نخواهد کرد. پیش از این سیاست‌مداران دو حزب سوسیال‌دموکرات و سبزها با این درخواست مخالفت کرده و آن را نپذیرفتنی خوانده بودند.

آزادی دانشجوی محبوس کره‌جنوبی

● کره‌جنوبی اعلام کرد که پیونگ‌یانگ قرار است دانشجوی محبوس کره‌جنوبی را که در دانشگاه نیویورک تحصیل می‌کند، آزاد کند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، «وون مون جو» ۲۱ساله که ساکن دائم آمریکاست، در آوریل سال جاری میلادی به اتهام ورود غیرقانونی به کره‌شمالی از طریق مرز چین، توسط مقام‌های پیونگ‌یانگ بازداشت شد. وزارت اتحاد مجدد دولت کره‌جنوبی در بیانیه‌ای اعلام کرد: پیونگ‌یانگ به مقامات سئول اعلام کرده به‌زودی و از طریق روستای مرزی پان‌مون‌جون این دانشجوی ۲۱ساله را آزاد می‌کند.

پیروزی ائتلاف حاکم در انتخابات پرتغال

● ائتلاف راست میانه حاکم در پرتغال برنده انتخابات عمومی این کشور، که عمدتا رفراندمی درباره چهار سال سیاست‌های ریاضتی تلقی می‌شد، شده است. به گزارش بی‌بی‌سی، «آنتونیو کوستا»، رهبر حزب سوسیالیست، شکست را پذیرفت و پیروزی «پدرو پاسوس کوئیلو» نخست‌وزیر را تبریک گفت. در حالی که تقریبا همه آرا شمارش شده، ائتلاف حاکم با حدود ۳۹ درصد از سوسیالیست‌ها- با ۳۲ درصد- پیش است. اما به‌نظر می‌رسد ائتلاف حاکم اکثریت مطلق در پارلمان را از دست داده و برای تشکیل دولت نیازمند شریک باشد.